

І це ще не крапка. Завершальною подією фестивалю стала поїздка студентства до Шевченківського національного заповідника у Каневі. Її організаторами виступили Вчена рада та керівництво університету, зареєструватися до участі протягом 10 днів могли як учасники Фестивалю, так і всі охочі студенти.

Тож 9 березня усі, хто виявив бажання, змогли вшанувати пам'ять Тараса Григоровича, прогулятися шевченківськими місцями, насолодитися дружнім спілкуванням. Ми попросили учасниць поїздки поділитись враженнями.

Євгенія Саснко, студентка 5 курсу, медичного факультету № 1:

«Хоч дорога була і тривала, поїздка виявилася цікавою і пізнавальною, адже я ніколи раніше там не була. Гадаю, ще більшої важливості вона набула тоді, коли ми відвідали місце поховання Кобзаря у день його народження для вшанування його пам'яті.

Незважаючи на те, що я вже чимало знала про життя Т.Г. Шевченка, все ж дізналася дещо нове про його життєвий шлях, духовний спадок і те, що він залишив Україні й українському народові».

Марина Бишек, студентка 2 курсу медичного факультету № 2:

«Враження лише позитивні, чудово погуляли по території заповідника, дізналися багато цікавого про життя Шевченка, такого в школі чи на парах не розкажуть. Рада, що у студентів є можливість не просто подорожувати, а подорожувати Україною

та з користю. Дякую за таку можливість!»

Вікторія Кравець, студентка 5 курсу медичного факультету 2

«Ми відвідали Чернечу гору, а також музей Т.Г. Шевченка, де нам провели екскурсію, нагадали біографію письменника, показали його картини та перше видання «Кобзаря». Загальні враження неймовірні, оскільки територія дуже гарна, виставка також захоплива, хоч і не всі експонати побачили (через те, що більшість евакуювали). Ну і як на мене, то найбільше всім запам'яталась дорога назад, коли ми всім автобусом співали українських народних пісень».

Олександра Зозуля, студентка 2 курсу медичного факультету 1

«Побувала в Каневі на Тарасовій горі не перший раз, але відчуття зовсім інші, якщо порівнювати з поїздкою в дитинстві.

У той день рядки Шевченка: «Щоб лани широкополі, і Дніпро, і кручі Було видно, було чути, Як реве ревучий», — заграли новими фарбами, бо ти не просто читаєш їх, а вже проживаєш.

Поїздка була чудовою і запам'ятовується надовго, адже, при довгій дорозі, у гарній компанії час минав непомітно».

Натхненники та організатори Першого фестивалю мистецтв ВНМУ зробили велику справу: підтримали багатогранні таланти університетської молоді, розкрили спільноті потенціал студентів до самовираження, творчості, мистецтва. Дуже хочеться, щоб ця ініціатива започаткувала нову традицію ВНМУ.

«Поетичні віражі» об'єднали студентство всієї Вінниці. Але найбільше декламаторів було з ВНМУ

З нагоди Всесвітнього дня поезії Наукова бібліотека ВНМУ в молодіжному центрі «Квадрат» організувала перший фестиваль сучасної української поезії «Поетичні віражі – 2024».

Учасниками зустрічі були студенти ВНМУ ім. М. І. Пирогова, ДонНУ ім. В. Стуса, ВНТУ, ВДПУ ім. М. Коцюбинського, ВТЕІ ДТЕУ, ВТЕФК ДТЕУ. Студенти декламували твори сучасних українських поетів та презентували власні поезії. Варто зазначити, що із заявлених на заході 30 декламаторів все ж таки найбільше було студентів ВНМУ. Вшанувати поезію, почути й підтримати молодь прийшли бібліотекарі, представники університетів, зокрема кафедри акушерства й гінекології № 1 медуніверситету, студенти університетів і коледжів та гості з Києва.

Фестиваль поезії розпочався хвилиною мовчання, вшановуючи пам'ять поетів Сергія Скальда, Гліба Бабича, Максима Кривцова «Далі», Артема Довгополого, Володимира Вакулєнка, Євгена Баля, Олександра Бережного, Вікторії Амеліної, Миколи Кравченка, Олексія Івакіна, Ігоря Мисяка та всіх, хто віддав своє життя за майбутнє України.

Глибину трагедії українського народу відобразив вірш Людмили Григоренко «Кричить»:

*Про Львів, Хмельницький,
Вінницю – кричить,
Чернігів, Кривий Ріг і про Чулуїв,
Кричить про Україну, не мовчить!!!*

І може, світ прокинеться й почує...

Коли звучала поезія на тему війни, зал затамовував подих, охоплений загальним хвилюванням і спільною мрією. Молодь читала вірші про історії пережитих подій та психологічних потрясінь, відчуваючи серцем біль матерів, сестер, жінок, чий близький здобувають таку дорогу Перемогу. Слова поетів віддзеркалювали страждання, тугу та надію, що супроводжує кожну людину, яка стикалася з жахами війни.

Початок. Продовження на 5-й стор.

«Поетичні віражі» об'єднали студентство всієї Вінниці. Але найбільше декламаторів було з ВНМУ

Продовження. Початок на 3-й стор.

Вікторія Непомняща проникливо прочитала вірш Олі Маслиган-Яворенко «Мамо, знаєш, як хочеться жити». Під час її виступу в залі панувала повна тиша й відчувалося, що сльози на очах були у кожного присутнього.

Серед учасників фестивалю було багато талановитої молоді, що пише власні вірші. Ліричні, філософські й глибокі твори Прокопчук Єлизавети, Баран Олени, Шостак Олександри, Довгалюк Юлії, Новікової Діани, Подзігун Дар'ї, Погорілої Юлії, Проня Антона, Севастянова Павла, Герматюк Катерини представили слухачам щирі зізнання у коханні, власний погляд на війну в Україні, бачення усіх радощів і труднощів повсякдення. Студентські твори чудово поєднували юнацьку безпосередність із дорослим розумінням сучасності.

Мелодійною родзинкою дійства став виступ Вікторії Борбуневич, першокурсниці Вінницького коледжу культури і мистецтв ім. М. Д. Леонтовича, яка заспівала відому «Черемшину» (сл. М. Юрійчука, муз. В. Михайлюка), пісні Джамали та Іларії.

Пронизливою і щирою була презентація поезії у декламації студентів ВНМУ Володимира Бучка та Андрія Гутніка, Вікторії Поперечної, Тетяни Власової. Незабутнє враження справила співведуча вечора Олена Баран, яка креативно прочитала власний та авторський твори. Милозвучна декламація Валерією Артеменко «Листа у майбутнє» (авт. Лілія Іващенко) чудово поєднувалася з «Мелодією» Мирослава Скорика у супроводі скрипки Софії Лобачової.

Присутніх захопила неординарна

декламація студента ВНАУ Івана Драчука, який артистично прочитав вірш Кіплінга «Чотири кольори». Харизма хлопця підкорила серця, а його переклад твору українською мовою присутні визнали одним з найкращих серед відомих інтерпретацій.

Фавориткою вечора більшість учасників фестивалю обрали студентку ВТЕІ Яну Топчій — за феєричне читання власного віршу «Кольорова чашка». Всіх здивувало, як такій молодій дівчині вдалося проникнутися дорослими стосунками й так чуттєво передати кохання, ревності, зраду й біль, з таким гумором і смаком завершити своє творіння.

Фестиваль підсумували словами пісні «Подай зброю» Гліба Бабіча — поета, який загинув у 2022 році:

*Хто ближче до неба,
той ближче до Бога,
Із вільними поруч іде перемога!
Нам доля –*

*над іншими небо тримати –
Працюємо, брате!*

Протягом вечора у залі панувала дружня й затишна атмосфера. На згадку про участь у фестивалі поезії всі декламатори отримали сертифі-

кати та сувеніри.

Приємними для присутніх були слова високої оцінки від Світлани Іванівни Жук, завідувачки кафедри гінекології і медицини плода НМАПО ім. П. Л. Шупика, Заслуженого лікаря України. Колишня випускниця ВНМУ зазначила, що для неї це був не просто захід, а дійство. Вона подякувала кожному учаснику фестивалю за талант, чудову підготовку, самобутність, патріотизм, духовність і високу життєву позицію. І зазначила, що саме за такою молоддю майбутнє нашої України.

Світлана Іванівна висловила також подяку організатору фестивалю – Науковій бібліотеці ВНМУ, зокрема керівниці творчої студії «Вежа» Інні Гулика. На згадку вона подарувала бібліотеці квіти та підбірку видань, серед яких була і її книга.

Фестиваль сучасної української поезії «Поетичні віражі – 2024» вкотре переконав, що поезія – це вміння слухати та чути, вміння мислити та бачити світ навколо, вміння цінувати своє.

**Лідія Раздобудько,
бібліотекар I категорії
Наукової бібліотеки ВНМУ**

Лікарка-ревматолог Катерина Заїчко, викладач кафедри внутрішньої медицини № 2 ВНМУ, докторка філософії з ревматології, виграла грант від Київської школи економіки (KSE). Грант Катерина Олександрівна отримала як авторка найбільшого україномовного медичного блогу з ревматології.

Викладачка ВНМУ отримала грант KSE Foundation «Talents for Ukraine» як талановита блогерка

Пані Катерина є членкинею Європейської ліги проти ревматизму, школи молодих ревматологів EMEUNET, ACR. Викладає у ВНМУ та працює ревматологом у Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону.

Веде просвітницьку діяльність, спрямовану на підвищення обізнаності українців про ревматологічні захворювання. Інстаблог dr.zaichkok має понад 27 тисяч підписників, яким він пропонує наукові огляди, рекомендації, опис дієт для пацієнтів із ревматологічними захворюваннями, огляди тематичних книг. Матеріали та виступи Катерини Заїчко можна знайти на The Village, «Бере-

жи себе», на платформі «Свідомі».

Програма «Talents for Ukraine», створена у 2022 р. Київською школою економіки за сприяння міжнародних благодійників, має на меті підтримку нового покоління лідерів — талановитих і креативних українців, сприяння розвитку українського суспільства через підтримку освіти та науки.

Програма 2024 року фокусується на STEM (Science, Technology, Engineering and Mathematics), й саме людям, які працюють у цьому напрямку, призначені 60 % грантових коштів. Щорічний бюджет програми складає 1 млн доларів.

«ММ»